

Το συγκεκριμένο, ο εχθρός των πολιτικών της υποταγής (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 2015 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

26 Ιούνιο, 2015

Το συγκεκριμένο, ο εχθρός των πολιτικών της υποταγής

Μέρος του διαδικτυακού διαλόγου [“Κίνημα και αριστερά στην Κύπρο: το παρόν και το μέλλον”](#)

—

Δεν είναι δύσκολο να δει κανείς ότι η πολιτική πλέον και σε Κύπρο αλλά και πολύ περισσότερο στο εξωτερικό, έχει να κάνει με θεαματική παρουσίαση θεματολογίας. Το που θα σταθεί, πως θα κινηθεί, πως θα ντυθεί ένας πολιτικός παίζει περισσότερο ρόλο στην σημερινή πολιτική από την πολιτική νηφαλιότητα, την ψυχραιμία, την επιστημονική και συστηματική ανάλυση.

Δίνεται έμφαση σε μια γενικού τύπου αοριστολογία, χρησιμοποιώντας λέξεις γεμάτες ασάφεια για να καλυφτεί το κενό της ρητορείας. Η λέξη δημοκρατία γεμίζει από δεξιούς με ένα περιεχόμενο που δίνει έμφαση στις αποφάσεις της αγοράς, με έμφαση στην επιλογή του καταναλωτή. Όποιος δεν έχει λεφτά δεν μπορεί να συμμετέχει στην κοινή ζωή, δηλαδή ένα αυξανόμενο μέρος της κοινωνίας μας. Από την άλλη για την αριστερά [την οργανωμένη αριστερά, δηλαδή το ΑΚΕΛ], παρότι έχει αποσαφηνίσει το γεγονός ότι η Ε.Ε κάνει αντιλαϊκή πολιτική, εντούτοις δεν έχει καταφέρει να βάλει στο λαό ένα πειστικό επιχείρημα για το τι προτείνει και ποια είναι επιτέλους η συγκεκριμένη της ανάλυση. Όλες της οι αποφάσεις και εξαγγελίες είναι ελλιπείς ανταπαντήσεις με επίκεντρο τις θέσεις της δεξιάς. Δίνει έμφαση στη φόρμα των διαδικασιών, εαν θα λάβει μέρος και ο λαός στις αποφάσεις αλλά δεν δίνει καθόλου έμφαση στο περίγραμμα του πλαισίου.

Ιστορικά η δημοκρατία για την αριστερά σήμαινε διεθνισμό και αλληλεγγύη μεταξύ εργαζομένων, σπάσιμο του ανταγωνισμού στον καταμερισμό εργασίας. Σήμαινε κατανόηση της ανισόμετρης ανάπτυξης του καπιταλισμού και δεν πρότεινε απλά ανάπτυξη αλλά συγκεκριμένου είδους ανάπτυξη. Δημοκρατία σήμαινε απαλλοτροίωση των συγκεντρωμένων κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής διότι η κατανομή του πλούτου ήταν άμεσα συνδεδεμένη με τη άρση της εκμετάλλευσης στην παραγωγή. Τώρα ακούμε την αριστερά μας στην Κύπρο να μιλά για δημοκρατία και για ενωμένη ευρώπη, για ανάπτυξη και ευημερία του λαού αλλά και για επιχειρίν, για αλληλεγγύη αλλά χωρίς να φαίνεται στις προτάσεις της. Υπάρχει μια σύγχυση που ο καθένας την ερμηνεύει όπως θέλει, για να καλύψει όλες τις θέσεις. Η θέσεις της αριστεράς στην Κύπρο είναι με όλους και με κανέναν, σαν να μην έχουμε αναλύσει θεωρητικά ότι αυτό είναι αδύνατον να γίνει. Άρα, ή θα παραδεχθούμε ότι

έχουμε λάθος στη θεωρία, ή να πούμε πως τη θεωρία την βάζουμε έτσι για να υπάρχει κάτι ή να πράξουμε σύμφωνα με τις διαπιστώσεις που κάνουμε στη θεωρία μας.

Αυτή η εμμονή της αριστεράς της Κύπρου να προωθεί μια αριστερή πολιτική που έχει χάσει την σύνδεση με την ιστορία της, την μαρξιστική-λενινιστική καταγωγή της και τους αγώνες της, την αναγκάζει να μνημονεύει τους παλιούς αγώνες σαν τους νεκρούς που δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να είναι ξανά μαζί μας. Τους χρησιμοποιούν για να γεμίζουν με αόριστο νόημα τους νέους συμβιβασμούς και την αναληψία μας απέναντι σε Τρόικες και το εγχώριο κεφάλαιο. Έχει καταντήσει η αριστερά μας να λιβανίζει το αόριστο γιατί έτσι νομίζουν πως θα κινητοποιήσουν περισσότερο κόσμο. Η λέξη δημοκρατία και αλληλεγγύη είναι για την αριστερά ότι η λέξη ελευθερία για τους καπιταλιστές, μια εντελώς ιδεολογική εμμονή που δεν στέκει εαν την δούμε συγκεκριμένα.

Όσοι προσπαθούν να κάνουν επιστημονική ανάλυση, να είναι συγκεκριμένοι, πυροβολούνται σαν δογματικοί, όχι γιατί δεν αλλάζουν άποψη αλλά διότι δεν υπάρχει τρόπος να παρερμηνευτούν τα λεγόμενα τους. Αυτό είναι το άλφα και το ωμέγα μιας πολιτικής που θέλει να παίξει επικοινωνιακά. Το αόριστο όμως είναι σφοδρά αντιδημοκρατικό, διότι απωθεί την κριτική μέσω της κενής επιχειρηματολογίας, τι να κριτικάρεις όταν δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο να εξετάσεις; Πως μπορεί κάποιος να διαφωνήσει με την λέξη δημοκρατία ή την λέξη ελευθερία; Για τους αστούς, η λέξη ελευθερία έχουμε καταλάβει ότι είναι το προνόμιο τους να εκμεταλλεύονται, για την αριστερά; Θα ήταν τουλάχιστο προσβολή στην ιστορία μας αν δημοκρατία σημαίνει απλά περισσότερη δέσμευση του πολίτη στο αστικό κράτος και ενίσχυση της θέσης του στο νόμο της ιδιοκτησίας σε βάρος φτωχότερων λαών. Όπως κάνει η δεξιά με το να λέει πως δεν κάνει ιδιωτικοποιήσεις και νεοφιλελεύθερη πολιτική εαν κάποιες μετοχές πάνε στους εργαζόμενους.

Το συγκεκριμένο θέλει να μάθει με λεπτομέρεια τι προτείνουμε, ποια είναι η ανάλυση μας, ποια η λογική μας, πως οργανωνόμαστε, πως αντιπαλεύουμε, πως παρεμβαίνουμε στην κοινωνία καθημερινά. Το συγκεκριμένο αντιλαμβάνεται την θεωρία και την πράξη σαν αναπόσπαστα κομμάτια το ένα του άλλου, δεν μπορούμε να λέμε στην θεωρία ότι το κεφάλαιο έχει ανεπίλυτες αντιφάσεις αλλά στην πράξη να λέμε ότι θα διαλέξουμε το λιγότερο κακό. Το συγκεκριμένο αντιλαμβάνεται πως η κυρίαρχη λογική δεν έρχεται μόνο ως ένα προϊόν αλλά ως πολλά που έχουν την ίδια λογική αλλά μπορεί να αλλάζουν μορφή. Γι' αυτό το λόγο δεν συστρατεύεται με τον κάθε Κρούγκμαν επειδή η άποψη του δεν είναι ακριβώς σαν του Αθανάσιου Ορφανίδη και του Αναστασιάδη.

Το συγκεκριμένο δεν μπορεί να γίνει "ρεαλιστικό" έτσι όπως το βλέπει η δεξιά, διότι αντιλαμβάνεται ότι ο συμβιβασμός αντίθετων συμφερόντων - κεφάλαιο εναντίων εργασίας - σε ένα σύστημα που δεν μπορεί να επιλύσει τις αντιφάσεις του. Με την αοριστία βασικά αναθέτεις την επαναστατική προοπτική σε ένα αόριστο μέλλον, για να σώσεις το ιδεατό των αστών, χάνοντας πολύτιμο χρόνο που θα μπορούσες να οργανωθείς και να παλεύεις το τέρας του νεοφιλελευθερισμού με τα πιο ακίνδυνα όπλα. Ο φόβος του συστήματος είναι η ανατροπή του και εμείς αντί να λέμε και να οργανωνόμαστε για ανατροπή της εξουσίας του, λέμε στον εαυτό μας ότι δεν θέλουμε άλλη φασαρία αν μας αφήσουν ήσυχους. Αυτό είναι πολιτική αυτοκτονία για την αριστερά μας.

Η γνώμη μου, είναι πως το μεγαλύτερο πρόβλημα της αριστεράς σήμερα στην Κύπρο είναι το ότι δεν είμαστε συγκεκριμένοι να αποκαλύψουμε όλα τα κεφάλια του καπιταλισμού και τη υποταγής. Διότι το συγκεκριμένο αποκαλύπτει ποιοι πραγματικά θέλουν ένα άλλο κόσμο και ποιοι επιθυμούν να καπηλευτούν τα προβλήματα του λαού για να αναρριχηθούν στην εξουσία.

Το συγκεκριμένο είναι επαναστατικό.

Γεωργία Δ.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά](#)

Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2015, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:particular&rev=1593259313>

Last update: **2020/07/14 16:15**

